კვირა 1917 წ. გიორგობისთვის 19 (2) № 256

ერთი ნომრის ფასი 15 კაპ.

საქართველო

რედაქცია

გაზეთის ფასი წელიწადი მესამე

გაზეთის მასალა უნდა იყოს დაწერილი გარკვეულად და ერთ გვერდზე. წერილში უნდა აღნიშნული იყოს ავტორის ვინაობა და მისამართი. უპირობოთ გამოუზავნილი მასალა უფასოთ ითვლება. დაუბეჭდავი საგაზეთო მასალა არ ინახება და რედაქცია არავითარ მიწერ-მოწერას მის შესახებ არ კისრულობს.

რედაქცია დიაა დილის 9—3 საათამდის, გარდა უქმე დღისა. სარედაქციო საქმეების გამო პირადათ მოლაპარაკება შეიძლება ამავე დროს.

მისამართი: თბილისი, სასახლის ქ. № 5 თავად-აზნაურობის ქარვასლა. ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, почт. ящикъ № 76. ტელეგრამის ადრესი: Тифлисъ. Сакартвело.

კონტორა

გაზეთის ფასი პირველ გიორგობისთვიდან წლის დამლევამდე 6 მან. ერთი თვით (მხოლოთ თბილისში) 3 მან. ცალკე № 15 კაპ. განცხადების ფასი სტრიქონი პეტიტისა პირველ გვერდზე 40 კაპ. უკანასკნელზე—30 კაპ. საქართველოს გარეშე მიღებულ განცხადებათა ფასი ორჯერ მეტია. ხამგლოვიარო განცხადება თითოჯერ ზომით: 15×2=8 მანეთი, 20×2=10 მანეთი, 30×2=15 მანეთი. მისამართის გამოცვლა ქირსა ქალაქში 75 კაპ. ქალაქს გარეთ 1. მანეთი ფული და წერილები, რომელიც კონტორას შეეხება უნდა გაიგზავნოს კონტორის სახელზე. საჩქარო განცხადებანი უნდა მოტანილ იქმნას არა უგვიანეს 1½ საათისა კონტორაში. კონტორა დიაა დილის 9 საათიდან 3 საათამდე და საღამოს 6—7 ს-მდე.

ტელეფონი რედაქციისა და კონტორისა 15—73

გაზეთის შინაარსი

ცნობებიდან

ინგლისელებს იერუსალიმი აუღიათ.—პეტროგრადში რამდენიმე დიდი ქარხანა დაიკეტა.—ფინლიანდიაში სიმშილია.—უკრაინაში პოლონურ საქმეთა და საერთაშორისო მთავარმდივნები გადადგნენ.—იაპონია და ამერიკა საერთო საზღვაო მოქმედებისათვის შეთანხმდნენ.—ამიერ კავკასიის კომისარიატმა დეკლარაცია გამოსცა.—დღეს სახაზინო თეატრში ეროვნული კრება დაიწყობა.

წერილებიდან

გრ. ვეშაპელი. ეროვნული ყრილობის საქმე.

რ. ინგილო. ახალი ხანა.

პრ.-დოც. ალ. ჯავახიშვილი. ქართული სწავლა-განათლება.

დუტუ მეგრელი. 19 გიორგობისთვეს (ლექსი).

მ. ჯანაშვილი. მოწინავე რაზმი. (გაგრძელება).

ერეკლე ლუკაშვილი. თეატრი და ხელოვნება.

ქრონიკა. ქუთაისიდან. ქართლიდან.

ამიერ კავკასიის მთავრობის დეკლარაცია.

მღვდელი ხარლამპი ნიკოლოზის ძე და ეკატერინე გიორგის ასული ხუციშვილები შვილებითურთ, პეტრაგია ნიკოლოზის ასული შვილებითურთ, თებრონია ნიკოლოზის ასული შვილებითურთ მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ ტრადიკულად მოკვდას პირველთა—შვილის, მეორისა და მეხამის ძმის წულის, კიევის საკომერციო ინსტიტუტის მეოთხე კურსის სტუდენტის

ნიკოლოზ ხარლამპის ძის ხუციშვილისას

პანაშვიდები ყოველ დღე საღამოს 7 ს. ჩუღურეთის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიაში, დაკრძალვა—სამშაბათს 21 ამა ნოემბერს. წირვა დაიწყება დილის 10 ს. 1—877—1

თ-დ. ალექსანდრე და მეუღლე მისი კნეინა ვერა ივანეს ასული მხეიძენი ულრმეს მადლობას სწირავენ მათ, ვინც პირადად და წერილობით თანაგრძნობა გამოუცხადეს ძვირფას და დაუვიწყარ მამის პოდპოლკოვნიკის

თ-დ გესარიონ გრიგოლის ძის მხეიძის

გარდაცვალების გამო.

1—876—1

წარმოდგენა № 10.

კ. ი. ზუბალაშვილის სახელობის ქალაქის

სახალხო სახლი

სახ. სახ. არს. ქართვ. წარ. მმართვ. წრე.

კვირას 19 ნოემბერს 1917 წ. წარმოდგენილი იქნება

უბრალოდ დასჯილნი

კომ. 4 მოქ. ოსტროვსკისა, თარგ. ი. მაჩაბელი-ისა.

მონაწილეობას მიიღებს მთელი დასი. ადგილების ფასი 1 მ. 20 კ. 25 კ-დე. ბილეთების წარმოდგენა 25 ნოემბერს. დასაწყისი საღამოს 8 საათზე. ბილეთების კასა დიაღ ყოველ დღე დილის 12—2-მდე და საღამოს 6—8 ს.

რეჟ. კ. შათირიშვილი. რეჟ. თანაშ. ალ. ბაგრატიონ.

1—839—1 მჭარ. სახ. წარმ. წრის ადმინისტრაცია.

ნოემბრის 21-ს, სამშაბათს, დილის 11 საათზედ, დანიშნულია თბილისის სათავად-აზნაურო გიმნაზიასთან არსებულ გუშაგელთა წრის

ღლიერი კრება

საგანი: ახალი საბჭოს არჩევა.

ეს კრება საბოლოოა, რადგან არც წინა კრება შესდგა წევრთა საკმაო რიცხვის დაუსწრებლობის გამო. გირჩევთ ყველა ჩვენთაგანი სწორედ ამ საქმეში რაც შეიძლება ნაკლები გულგრილობა გამოვიჩინოთ და აუცილებელია ყველა ჩვენთაგანი თან ახლდეს მას ამ განსაცდელის დროს.

ხაბჭოს თავმჯდომარე ვ. ბარნოვი.

ქართული კლუბი

ორშაბათს 20 ნოემბერს, 1917 წ. თბილისის ქართულ სტუდენტთა სამედიცინო წრე თავის საშეგალებათა განსაძღერებლად გამართავს საღამოს. წარმოდგენილი იქნება

ნ. შიუკაშვილის ახალი პიესა

I

სულელი

დრ. 3 მოქმ.

II

საღამოს ერთი ცხვირი ხვირია

ვოდ. 1 მოქ. გ. სუნდუკიანცისა.

მონაწილეობას მიიღებენ: ქ-ნნი: ქილარჯიშვილი მ., ქიქოძე ან., შოთაძე ა., ივერიელი ა., ჩერქეზიშვილი ელ., ჯავახიშვილი ნ. ბ-ნნი: ამაშუკელი გას., გვარაძე ნ., ზარდალიშვილი ი., თარალაშვილი ი., მატარაძე ვ., ქიქოძე ს., შალიკაშვილი ფ., იორდანიშვილი გ., ციციშვილი ნ.

წარმოდგენის შემდეგ გაიმართება ლოტო, „პტიშნო“, ამერიკული აუკციონი, ყვავილები, ბუფეტი და ს.ხ.

1—838—1 რეჟ. ვ. შალიკაშვილი.

განცხადება

ნ-ე ქართული მსროლელი პოლკი აცხადებს, რომ პოლკს სჭირიან

პურის მცხოვებელნი

ვინც იკისრებს პურის გამოცხობას სანაზინო ფქვილიდგან პოლკის პურის საცხობში, მსურველებმა უნდა მოიგვიანონ წერილობითი განცხადებით დაბეჭდილ კონვერტით, ამავე პოლკის სამეურნეო ნაწილის უფროსის სახელზედ. განცხადებაში უნდა იყოს ჩამოწერილი ფასებიც პირობის ყველა მუხლები. პირობების გაგება შეიძლება პოლკის კვარტერმეისტერთან ყოველ დღე დილის 2 საათამდინ. განცხადების შემოტანის ვადა 12 საათ. 22 ნოემბერს 1917 წელს.

უფროსი სამეურნეო ნაწილისა, კაპიტანი შერვაშიძე.

ღმამსრულებელი საქმის მწარმოებლისა შედროვი.

1—874—1

ამიერ-კავკასიის საარტილერიო, აფთიაქის მასალის

საჯარო საზოგადოება

ამით აცხადებს, რომ აქციებზე ხელის მოწერა 15 ნოემბრიდან 31 დეკემბრამდე მიიღება: ქუთაისში—ლ. ვ. კოკოჩიგოვთან, ბათუმში—შეფფთიაქე გ. პ. ნიკიტინთან, სოხუმში—შეფფთიაქე ნ. კ. უზნაძესთან, ბაქოში—შეფფთიაქე ა. ი. ალხაზოვთან, თბილისში—ამიერ-კავკასიის ბანკში.

2—879—1

ამიერ-კავკასიის ბანკი

(თბილისი, დორნის-მედიკოვის ქუჩა № 5)

იჯარდება

ბაქოში დაარსებულ ძარღვულ ნავთის საბრალწმენდო-საარტილერიო საზოგადოების აქციები 1000, 3000, 5000, 10000 და 25,000 მანეთიანი.

დაწვრილებით ცნობები მიიღება: თბილისში, იმავე ბანკში, ბაქოში—საზოგადოების კონტორაში გორჩაკოვის ქ. № 4. თ—766—34

ექიმი

ა. დ. კეკელია

იღებს ავადმყოფებს ყოველ დღე სადილობამდის 6-დან 8-მდე. ქანის, ყვნილისა და ბუასნაგან (სიფილისი) (606-ს და 914-ს შეწამებები) ავადმყოფებს. მიზნელის პროსპექტი № 116.

ექიმი

ვანო საათაშვილი

დებულობს ავადმყოფებს სად. 4—6 საათ.—ვენერიულ სნეულთა წამლობა, განვლილ წამლის შემხამებები. სისხლის ნაკლებობა, ნერვებისა აშლილობა, სიფილისიანი და სხ. ელექტრიზაციით წამლობა, მასაჟი, ყვავილის აცრა და სხ. მისამართი: ფანანურის შესახ. № 3. (1-ლი სამილიციო ნაწილი).

45—748—თ.

ექიმი

დ. ვ. ჯავახიშვილი

იღებს შინაგან და ბავშვთა სნეულებიან ავადმყოფებს მიიღებს დილის 8—9-მდე საღამოს 5—7. ტელეფ. № 17—21.

ექიმი

გ. მ. მუსხაძე

იღებს სადისპანსერო ავადმყოფთა საღამოს 5—6 საათამდე კვირა დღის გარდა. მისამართი: დიდი მთავრის ქუჩა № 67; ოფიცერთა ეკონომიურ საზ. შენობის პირდაპირ, სახ. სვანიშვილისა. ტელეფონი № 5—77.

თ—20

ექიმი

ა. ი. ალხაზოვი

ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილის 8—9-მდე. ქალაქის ბაღის პირდაპირ, ნ. ნიკოლოზის ეკლესიის სახლში.

ექიმი

ნ. კ. უზნაძე

ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილის 8—9-მდე. ქალაქის ბაღის პირდაპირ, ნ. ნიკოლოზის ეკლესიის სახლში.

ექიმი

ნ. ა. ბაქრ

ეროვნული ურიდოგის საკმე

დღეს სრულდება საქართველოს ეროვნული ცხოვრების ასწლოვანი, პეტროგრადის წრე და დღესვე იწყება ქართველი ერის ახალი პოლიტიკური ისტორია.

რევოლუციის რვა თვემ ისე დაგვლალა, რომ სიტყვები და გრძნობები ადარ გვყოფნის იმ კრებულის სალაპისათვის, რომელიც კიდევ ერთხელ არღვევს ეროვნებათა სიკვდილისთვის დაწყსებულ ასწლოვან ხანგრძლივობას, „დაენისტს".

ეროვნული ყრილობის მიზანი ახალი საქართველოს პოლიტიკურ შენობის საძირკვლის ჩაყრა არის. ამისათვის დეკლარაციები კი არა, მოქმედებაა საჭირო.

ეროვნულ ყრილობას ორი საქმე აქვს გასარკვევი: ერთი საქმე თავდაზნაურობის საერთო, კოლექტიურ ქონების პატრონობაა. ეროვნული ყრილობა ხომ ის „საბჭო" არის, რომელმაც ქართლ-კახეთის თავად-აზნაურთა დეკლარაციის ძალით გადმოცემული ქონება უნდა ჩაიბაროს და ამ ქონების საპატრონოდ ღმასრულებელი გამგეობა უნდა აირჩიოს.

დეკლარაციის ის ნუხლი, რომელიც თვით „საბჭოს" ანდობს რეგლამენტისა, შტატების და ბიუჯეტის შედგენას, პირდაპირი თავმდები იყო საბჭოს ეროვნულ პოლიტიკურ თვით-გამორკვევისა.

მაგრამ თვით ცხოვრებამ დააჩქარა ეს საქმე და ინტერპარტიულმა საბჭომ, ნოე ჯორდანიას წინადადებით, დაადგინა დაეწვალოს კრებას, როგორც პოლიტიკური საკითხის გარკვევა, ისე ინტერპარტიული საბჭოს მეკვიდრე ეროვნულ ორგანოს შედგენა.

ეროვნული ყრილობის საზრუნავი სწორედ ამ ახალი ეროვნული საბჭოს შედგენა არის.

შედროვე იქნებოდა, რომ ეხლავე გამოგვეკვეთა ამ ორგანოს იურიდიული და ტერიტორიული ძალა-უფლება. ზოგი პარტია ქართულ რესპუბლიკის მთავრობას მოისურვებდა, ზოგი კიდევ პედაგოგიური სიძნელეთა დაკმაყოფილებდა.

ამიტომ მთელი სიმძიმე ამ საკითხისა სულ სხვა მხარეზე უნდა გადავბაროთ თვით საბჭოს შედგენის წესისაკენ.

ეროვნულმა ყრილობამ საბჭოს ისე უნდა შეადგინოს, რომ ძუ გარემოებათა მიხედვით მისი საჯარო უფლებრივი თვით გამორკვევა შესაძლებელი გახდეს ამ აქტისათვის საბჭოს საკმაო ეროვნულ პოლიტიკურ ავტორიტეტი ჰქონდეს თანდაყოლილი როგორც შინ, საქართველოში, ისე გარედ, მისი საზღვრების იქით...

სწორედ ეს პოლიტიკური ავტორიტეტი იყო, რომ აკლდა დღემდის არსებულ ინტერპარტიულ საბჭოს, რომელიც პარტიათა დაბალი წარმომადგენლობით იყო შედგენილი, და რომელიც ხშირად მაშინ ებიჯებდა წინ, როცა ყველა პარტიები შეთანხმებოდნენ ხოლმე. ეს არც ისეთი იოფი ხილი გახლავთ და ამიტომ ინტერპარტიულ საბჭოს კინადამ ინტერნაციონალის ბედი ეწვია, და უმრავლესობის მეთაურმა პარტიამ კინადამ დასტოვა „უსჯულო" პარტიათა საკრებულო.

ასეთივე ბედი ეწვევა ახალს ეროვნულ საბჭოს, თუ იგი პირდაპირ დღევანდელი ყრილობის ბიერ იქმნა არჩეული... ამ ყრილობის არადემოკრატიულად ხშილებაც ხომ არ გაუპირდება „პართლმადიდებელ" პარტიას.

ერთად-ერთი თავდები ლონიერი და მთლიანი საბჭოს შექმნისა ეს პროპორციის წესია, იმ პროპორციის, რომელიც შეეფერება საქართველოში მოქმედ პოლიტიკურ პარტიათა ძალთა განსწყობილებას.

დღეს მთელ საქართველოში დამფუძნებელი კრების არჩევნებია.

ბათალია, ახლანდელი არჩევნების შედეგი ბეჯად ცალმხრივია, ერთი იმიტომ, რომ ქართველობა მაინცა და მაინც არ იტანდა თავს „რუსეთის" დამფუძნებელ კრებისათვის, მეორე კიდევ ბიტომ, რომ ზოგიერთ პარტიას მოავალი უცხო ხმა მიუვიდა, ზოგ კონფედერატიული ბღოკით, ზოგს კიდევ ინტერნაციონალობით...

ისიც მართალია, რომ სულ სხვ შედეგი მოჰყვებოდა არჩევნებს, მათი მიზანი რომ საქართველოს საკანონმდებლო, დამფუძნებელ კრების შედგენა ყოფილიყო, მაგრამ ნუ შევუშინდებით ამას... დღეს სხვა საზომი პროპორციისა ჯერ არის და ამას უნდა დავეყრდნოთ, თუ ღონიერი ეროვნული საბჭო გვწადია...

ნურც იმის გვეშინია, რომ პროპორციული წესი ერთად-ერთ სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის ხელში ჩააგდებს მთელ საბჭოს: ამისათვის ამ პარტიას არც საკმაო ძალები ჰყავს და მას იმდენი პოლიტიკური სიმწიფეც აქვს, რომ ასეთი გამოცდა არ მოახდინოს საქართველოში. ერთგვარ პროპორციული წესით შედგენილი საბჭო აუცილებელი ეტაპია ინტერპარტიულ საბჭოს განვითარებისა. აუცილებელია იმიტომ, რომ ამას მოითხოვს დაბოლოს თვით უმრავლესობის პარტია.

საკითხავი მხოლოდ ის არის, თუ როდის უნდა შევადგინოთ ასეთი პროპორციული საბჭო: ახლავე, საქართველოში მომხდარ არჩევნების მიხედვით თუ შემდეგ, როცა არჩევნები მთელ ემიერ-კავკასიის ოლქში იქნება დასრულებული.

ამაზე ზედ.

გრ. ვეშაპელი.

ახალი ხანა

117 წელიწადმა განვლო მას შემდეგ, რაც საქართველოში შესწყდა დამოუკიდებელი პოლიტიკური ცხოვრება: მიუხედავათ იმისა, რომ 1783 წლის ტრაქტატის მე-12 არტიკულში გარკვეულად აღნიშნულია ორივე შეთანხმებულ სახელმწიფოთა უფლებანი და ნათქვამია, რომ ხელშეკრულობაში ყოველგვარი ცვლილების მოხდენა შესაძლებელია ხხოლოდ ორივე სახელმწიფოს სურვილების თანახმად, 1801 წ. 12 ენკენისთვის თარიღით რუსეთის თვითმყრობელმა გამოაქვეყნა ყოველად უსამართლო და კანონის შემლახველი მანიფესტი, რომლის ძალითაც საქართველოს წყვრთვა სუვერენული უფლებანი...

დამოუკიდებელი სახელმწიფო, რომელმაც საკუთარი ნების-ყოფით აღიარა რუსეთის პროტექტორატი, გამოცხადებულ იქნა უბრალო პროვინციად.

ამ აქტის შედეგების აღნიშვნა არ არის საჭირო, რადგანაც ეს იქნებოდა განცხოველება ქართველი ერის განუწყვეტელი მარტიროლოგისა! ველურ ხალხთა თავ-მოყვარეობასაც კი არ ეპყრობიან ისე ტლანქად და ბარბაროსულად, როგორიც რუსეთმა გამოიჩინა საქართველოს მიმართ! თვითმპყრობელ რუსეთის ყოველ აქტში ქართველი ხალხის უფლება და ღირსება ილახებოდა! რუსისფიკატორ ბიუროკრატების პოლიტიკამ და ყოველდღიურმა მოქმედებამ შერყვნა ჩვენი ხალხის თვისებანი, უკიდურესობამდე დაქვეითა ქართული ენა და შეუხებამო მიმართულება მისცა საზოგადოთ ჩვენს ნაციონალურ კულტურას.

დღეს ის დიდი იმპერია, რომელიც ჰპონობდა მთავარ ერებს და სწორხვარისდულად აწარმოებდა ზოოლოგიური პატრიოტიზმის დანერგვას, სასიკვდილოდ დაჭრილი სულსა ღაფავს! შემოხიზნულ ტტრის თვალ წინ რუსის ხალხი ახდენს სამოქალაქო ომს და უფსკრულში აგდებს იმედაც უკიდურესობამდე მიყვანილ სახელმწიფოს. უზარმაზარი იმპერია ირღვევა და ნაწილდება! ხელოვნურად შეერთებული კუთხეები და ურაცხვი პატარა სახელმწიფონი ეცლება ცენტრს. ის, რაც შიშინის ზარს სცემდა ყველას, ამ ჟამად უძლურად განთხეულა! „ყოფილი რუსეთი"—ეი სათაური, თვალსაჩინო რუს პუბლიცისტების წერილებისა შესახებ აწსებულ პოლიტიკურ ვითარებისა...

სახელმწიფოს კრიზისმა აიძულა ქართველი ხალხი ეზრუნა თავის დაცვაზე. რუსეთის დემოკრატიის დეკრეტები ეროვნულ თვითგამორკვევას შეუსაბამებ, თუმცაც მას ადასტურებდეს ლენინ-ტროცკების „კაბინეთი", ვიდრე დაგვკმაყოფილებს, ვიდრე გარემოება გვაიძულებს, რომ ქართველობისათვის დღეს-დღეობით არავის ეცლება და, თუ როგორმე მოგვგონეს, მეტად დაგვიანებული იქნება, იმდენად მწვავეა საერთაშორისო გაბრივ პირობებში მყოფი, როგორც ბედმა არგუნა ქართველ ხალხს.

გვაკლდა მხოლოდ ეროვნული განცდა, ის ფსიხოლოგიური მომენტი, რომელმაც უნდა ამეტყველოს მთელი ხალხი და აგრძნობინოს მას ერის აღორძინების პირობების შექმნა.

დღეს შეკრებილი ყრილობა დაუმტკიცებს თვით ურწმუნოთაც, რომ ქართველობამ განვლო რყევის ჟამი და საქვეყნოდ აღიარა სამშობლოს დაცვის საჭიროება.

ამაღელვებელი წუთებია! აღსდგა ერი, 117 წელს, რომ შეგონილი იყო წონური ბორკილებით! ერის ზრახვათა განხორციელებაა! მამაპათა ნატვრის აღსრულებაა! რუბიკონი გადილახა: ერი იწყებს ახალ ცხოვრებას! იგი ევლინება კაცობრიობას—სრულ უფლებიანი, თანაბარი...

ჩ. ინგილო.

ქართული სწავლა-განათლება

II

სხვა საკითხთა შორის ეროვნული სწავლა-განათლების საკითხიც ეხლავე უნდა იყოს დაყენებული იმ საკითხთა რიგში, რომელნიც ქართველი ერის წარმომადგენელებმა ამ მოკლე ხანში უნდა გადასწყვიტონ.

ამიტომ მინდა შევაჩერო ჩვენი საზოგადოების ყურადღება ამ საკითხზე. დღეს მე ვიდვნიშნავ იმ თვალთაზრისს, რომლითაც უნდა მივუდგეთ ქართული სწავლა-განათლების დამყარებას თავისუფალ საქართველოში.

თუ როგორ მდგომარეობდა ჩვენი სწავლა-განათლების საკითხი, ეს ყველამ იცის. აქნობამდე ზოგიერთი ჩვენი საკულტურო დაწესებულებანი და კერძო პირნი, თავიანთი შეძლების დაგვარად, ამ დიად ეროვნულ საქმეს ემსახურებოდნენ. მაგრამ ეხლანდელი მდგომარეობა ქართული სწავლა-განათლებისა ჩვენ ვეღარ დაგვაკმაყოფილებს, ეხლა სხვა საზომია მისადები მხედველობაში, როცა გვინდა დავამყაროთ ეროვნული სწავლა-განათლება თავისუფალ საქართველოში. რა არ გვაკმაყოფილებს წარსულიდან ამ სფეროში? უმთავრესად ის, რომ ქართული სწავლა-განათლება მოკლებული იყო სახელმწიფოებრივ მნიშვნელობას და მის მტერთაგან დევნილი არა ლეგალურ პირობებში ირჩენდა თავს, ესე იგი, იგი არ შეადგენდა სახელმწიფოს საზრუნავს საგანს და ამიტომ იყო დარჩენილი მხოლოდ მოხალისეთა ანაბარად და ძმიმე ტვირთად. ასეთს გარემოებაში, რასაკვირველია, ქართულ სწავლა-განათლებაში ვერც შეიქმნოდა რაიმე სისტემა; ვერ გამოირკვეოდა მისი ბუნებრივი განვითარების ხაზი, მისი მაღალ ლეობა მიმდევლობის გზას დაადგებოდა და შემთხვევითი ხასიათი ჰქონდა მის არსებობას, რადგან ერის საერთო ზრუნვას და ბჭრს მოკლებული იგი ეყრდნობოდა საზოგადოების მხოლოდ ზოგიერთა ჯგუფების და პირების თანაგრძნობაზე. ერის გაშუდმებული გონებრივი მზრუნველობა და ღვთიური ძალი ჩვენ ეროვნულ სწავლა-განათლებას არ უგვრძნია ქნობამდინ.

ეზომო თავისი შინაარსით, ძლიერი თავისი გაელენით, მრავალფეროვანი თავისი გამოხატულებით სწავლა-განათლება დაწინაურებულ ერთა, რას წარმოადგენს საქართველოში? სად არის ჩვენში საგანძლებული პირველდაწყებითი საერო სწავლა-განათლება, რომელიც კაცის ღირებულობას და მაშასადამე, მთელი ერისაც მაღლა და მაღლა სწევს? რომელი საშუალო სასწავლებელი უკლავს ყმაწვილ კაცს ცნობის-მოყვარეობის წყურვილს და რომელი ულვძებს ჩვენს ყმაწვილკაცობას ჭკვა-მახვილობას და გონებრივ და სულიერ გაშებედობას და ეროვნულ სითამამეს? რომელ მეცნიერების ტაძარში ეწაფებიან ჩვენი ყმაწვილები ადამიანთა უძველეს ცოდნას და სახელმწიფოებრივ და საზოგადოებრივ იდეალებს თავის სამშობლოს სავიდლოდ? სად ეხსნება გონება და გრძნობა, სად იღესება მახვილი გონება და დვივდება კეთილშობილი გრძნობები ჩვენი ბავშვებისა? სად ეუღიბებთ ცნობისმოყვარეობას და ვაგმაგებთ ცოდნის ღვთიურ ძალას და სიდუმლო სიტკბოებას, სად გაუმაბომთ ნატკენ გულს ჩვენ საწყალ მუშა-ხალხს? საიდან მოელის ჩვენი მიწის მუშა, ხელოსანი, შინათ-მრეწველი, ვაჭარი და მეკარხნე ცოდნით აღჭურვილს და მომხმარე მუშაკთ? კიდევ ბევრი „საიდან" და „სად" არის სათქმელი, მაგრამ კმარა!

მაშასადამე, რაში მდგომარეობს ჩვენი სწავლა-განათლების დღევანდელი უკუღმართობა? იმაში, რომ ეს მხარე ეროვნულ საჭიროებათა არ იყო ქცეული სახელმწიფოებრივ მნიშვნელობის საგნათ, მას არ შესწევდა ძალა თავისი განხორციელებისათვის და განვითარებისათვის შეექმნა რაიმე სისტემა (გეგმა) და ეროვნულ მოთხოვნილებათა შეუთანხმებელი და უსარგებლო გაყინულს მდგომარეობაში იმყოფებოდა.

ვინც იზიარებს ამ აზრს, მოვალეა ჩემთან ერთად ხმა მაღლა აღიაროს, რომ ყოველად შეუწყნარებელია ჩვენი სწავლა-განათლების ამნაირი მდგომარეობა. მაშ რა უნდა ვქნათ? პირველი ის, რომ სწავლა-განათლება უნდა ეხლავე წამოვაყენოთ მთელი ქართველი ერის საზრუნავ საგნათა რიგში, მიუჩინოთ მას მთელი ერის წინაშე პასუხისმგებელი დაწესებულება, რომელიც შეიმუშავებს და შეჰქმნის სწავლა-განათლების სისტემას, დაამყარებს მას მკვიდრს ნიადაგზე და გაუხსნის მას ფართო გზას განვითარებისათვის. ეს სწავლა-განათლება უნდა იყოს შეთანხმებული ჩვენს ეროვნულ ცხოვრებასთან და აკმაყოფილებდეს საქართველოს ყოველგვარს გონებრივ და სულიერ მოთხოვნილებებს.

რადგან ეს ფრიად საპასუხისმგებლო საქმე უნდა ემყარებოდეს ქართველი ერის ყოველ ცოცხალ ძალაზე, მასში ჰპოვებდეს თავის განვითარების თავდებს, ამიტომ საჭიროა, რომ ეს საკითხი დამუშავდეს და გამოირკვეს არა კაბინეტურად ამა თუ იმ პირის ან ჯგუფის გემოვნების მიხედვით, არამედ საჯაროთ, ესე იგი, ყრილობის მოწვევის შემწეობით.

პრივ.-დოც. **ალ. ჯავახიშვილი.**

ომი და ჩვენი

ალმოსავლეთის ფრონტის შესუსტება

ავსტრიელ და გერმანელთა ჯარების სიტყვით რუსეთის ფრონტიდან იტალიისაკენ გერმანელებს აუარებელი ჯარი გადაუყვანიათ. მათი რიცხვი ადის 121 დივიზია ანუ 1,423,000 კაცამდე. რუსეთის ფრონტზე თითო დივიზიაში 900 კაცი და დაუტოვებიათ.

სიმშილი ფრონტზე

ჩრდილოეთის ფრონტის შტაბი გიორგობისთვის 9-ის თარიღით იტყობინება: დაგვიანება ადარ შეიძლება. სიმშილით ნუ ამოჰხოცავთ ფრონტზე მყოფ ჯარისკაცებს. ჩრდილოეთის ფრონტის ლაშქის რამდენიმე დღე უკვე რაც ერთი ნატეხი პური არ მოეპოვება. ორ-სამ დღის შემდეგ ადარც ორცხობელა ექნება. მახლობელი დვინის სამხედრო ოლქი დახმარებას ვერ გვიწევს. ამ უკანასკნელ დღეებში რამდენიმე ას ვაგონის მაგიერ სულ რაღაც 20 ვაგონი მივიღეთ.

კურით დახმარება ფრონტს

ხარკოვის სასურსათო გამგეობას გიორგობისთვის 9-ში ჩრდილოეთის ფრონტისაკენ 25 ვაგონი ფქვილი გაუგზავნია. ამავე გამგეობამ დასავლეთის სამხრეთ დასავლეთის ფრონტს 8 ვაგონი ბურღული მიაშველა.

დასავლეთის ფრონტი

ინგლისის ბანაკის ცნობა.

ლონდონი. გიორგობისთვის 7. ინგლისისა და საფრანგეთის ჯარების ფრონტზე მდგომარეობა ოფიციალ ცნობების მიხედვით არ შეცვლილა. გერმანელების თავდასხმას ფრანგ-ინგლისელების თავდასხმას სცვლის. ალგალაგ ზარბაზნების სროლა.

დიდი ბრძოლის სამზადისში.

ამას წინად მოკავშირეებს რუსეთის წარმომადგენელის დაუწყებლად სამხედრო თათბირი ჰქონდათ გამართული, რომელზედაც შეიმუშავეს საერთო გეგმა საბრძოლო მოქმედებისა. მოკლე ხანში ინგლის-საფრანგეთ-იტალეთის შეერთებული ლაშქარი დიდ შეტევას დაიწყებს.

ბრძოლა იერუსალიმთან.

ინგლისის ოფიციალი ცნობებიდან, რომ ინგლისის ცხენოსანი ჯარი ჯერუსალიმის ჩრდილო დასავლეთიდან ჯვლის და უკვე 12 მილით დაუახლოვდა, ხოლო ქვეითი ჯარმა კი აიღო იუდეის ზედაგანი და იერუსალიმიდან მხოლოდ 15 მილითაა დაშორებული: უკანასკნელი ცნობებით იერუსალიმი აღებულია. კიდეც ინგლისელებს, მაგრამ ეს ცნობა დადასტურებული არ არის.

გერმანელთა შტაბის ცნობა

(გიორგობისთვის 6)

დასავლეთის ფრონტი

საარტილერიო ბრძოლა შეადლისას მისწყდა. შუადღის შემდეგ ბეკელაერესთან საარტილერიო ბრძოლა მეტად გაძლიერდა. დანარჩენ ფრონტზე დღემ წყნარად ჩაიარა. ალაგ-ალაგ პატრო-პატაია შეტაკება ხდებოდა.

მაკედონიის ფრონტი

გიორგობისთვის 6-ის განმავლობაში დიდებინშენებოვანი სამხედრო მოქმედება არ ყოფილა.

იტალეთის ფრონტი

ასიაგოს ჩრდილო-აღმოსავლეთით მტერმა უმნიშვნელო იერიშები გაიმეორა. ბრენტონისა და პიავეს შუა მოკავშირე ჯარებს ახალი გამაჯარებები მიუვიდათ. მტერს ახალ-ახალი ძალები ემატება, მაგრამ წინააღმდეგობას ვერ გვიწევენ. გუერო და მონტე-კარპელა იერიშით ავიღეთ. ამ იერიშში მტერი სიმაგრეებისნია ჰეროეგოვინის მე-2-ე პოლკი გამოიჩინა. ტყვედ 100 კაცი წაიყვანეს. პიავეს ქვეით ნაწილთან დრო-გამოშვებით დიდი საარტილერიო ბრძოლა იყო.

გოლშევიკების დიქტატურა

პეტროგრადში

კორნილოვის საქმე

სამხედრო-საზღვაო მთავარ მმართველობის განკარგულებით, დროებით შეჩერებულია კორნილოვის საქმის გამოძიება. მმართველობელი აცხადებს, რომ მეტად მნიშვნელოვანი ჩვენებანი კერენსკისა კორნილოვის საქმის შესახებ,—რომელიც კერენსკის კანცელარიაში ინახებოდა—სრულად მოუპოვიათ. სახალხო კომისრების განკარგულებით გაანთავისუფლეს ყარაულები იმ სახლთან, რომელშიაც დაპატიმრებულნი არიან კორნილოვი, დენიკინი და სხვანი.

უკურტბა

რკინის გზით გადატანა-გადმოტანის ცენტრალი კომიტეტი აცხადებს: პეტროგრადის მცხოვრებლებს, რომ ნახევარ-ნახევარი გირვანქა პური დაურიგოთ დღიურად, საჭიროა 28 ვაგონი პური. დვინობისთვის 30-ს კი ხოლოდ 15 ვაგონი მივიღეთ. 31—3-ი ვაგონი, გიორგობისთვის 1-ს—5, 21-ს—7 ვაგონი. უპურობის გამო სამხედრო-სარევოლუციო კომიტეტმა დაადგინა მცხოვრებლებს კართოფილი დაურიგონ. მუშებს პური მიეცემათ.

სამხედრო-სარევოლუციო სასამართლო

იუსტიციის სამინისტროს კომისრის განკარგულებით და სამხედრო კომისრის კრილენკოს თანხმობით, მოქმედება დაიწყო სამხედრო-სარევოლუციო სასამართლომ. სამხედრო-სარევოლუციო სასამართლოში შედიან: ორი წარმომადგენელი მცხოვრებლებისა და ორიც მუშების. თავჯდომარედ უმაღლეს იურიდიულ განსთლებით აღჭურვილი პირია. პირველად საბჭდრო-სარევოლუციო სასამართლო პურიშკევიჩის საქმეს განიხილავს.

მოსკოვში

ბოლშევიკური ჯარის ჩამოსვლა

პეტროგრადიდან მოსკოვში ჩასულა 1000-ზე მეტი ვინტოვკებითა და რევოლვერებით შეიარაღებული მეზღვაური და წითელ გვარდიელი. მათ თან ჩამოუტანიათ ტყვიის წერქვეველები და ნაღმის მტყორცნელები, ჩამოვიდა აგრეთვე ერთი ჯავშნიანი მატარებელი, ჯავშნიანი ავტომობილებით.

კრემლი.

გიორგობისთვის 10-ს „რუსკ. სლოვო" გადმოგვცემს: კრემლის შესავალ ჯერაც დაკეტილია. ნიკოლსკის ალაყაფიდან სჩანს, რომ კრემლის მოედანზე ფაციფუცით აგროვებენ იარაღს. ალაყაფის კარებთან. შიგნიდან ისეც ტყვიასატყორცნელები სდგას.

პრეკისტიაში

თათრეთის დარბევის მოლოდინში

იალტაში ხმები გავრცელდა, რომ თათრებისა და კაპიტალისტეების დარბევა ზედდებოა. დროებითმა რევოლუციურმა და მაჰმადიანთა კომიტეტებმა მოწოდებით მიმართეს მცხოვრებლებს—ნუ რა გჯერათ რა პროვოკაციისა, მას მიზნად მცხოვრებთა შორის უთანხმოების ჩამოგდება და დამფუძნებელ კრების არჩევნების ჩაშლა აქვსო.

სევასტოპოლში

ამ უკანასკნელ ორი კვირის განმავლობაში სრული სიმშვიდეა. ბოლშევიკურ მოძრაობას დემოკრატიული მასსა მხარს არ უჭერს. მთავრობა საბჭოს ხელშია. ავარია-გლეჯა არ არის. გუშინ ფლოტის ხომგაცურთა გემებზე დიდის ამბით აფრიალეს უკრაინული დროშები.

მოსკოვის ამბოხების გოლოდინში

გიორგობისთვის 17-ს ქალაქ მოსკოვში ამბოხებას ელოდნენ. დახურული იყო ყველა ბანკები (ამასთან სახელმწიფოც) და მაღაზიები. დაითხოვეს ყველა მოსწავლენი. მოელიან პოლკების დემონსტრაციას. ყველგან ნერვიული მდგომარეობაა.

მდგომარეობა მინსკში

მინსკში სიწყნარეა. დეპუტატთა საბჭომ ფრონტიდან ტყვიისმფრქვეველები გამოიწვია, მაგრამ ვერც ესენი და ვერც ზარბაზნები ვერ გამოიყენა. სალაშქრო კომიტეტებში დიდი შეხლა-შემოხლაა.

ყაზახები სმოლენსკთან

სამი დღის განმავლობაში ხელჩართული ბრძოლა იყო გამართული სმოლენსკის მეციხოვნე ჯარსა და ყაზახებს შორის. ბრძოლაში მონაწილეობას იღებს მძიმე არტილერიაც.

ორენბურგის ბოლშევიკები

ორენბურგის ბოლშევიკებმა თავის რეზოლუციაში გაჰკიცხეს პეტროგრადელ ბოლშევიკების მოქმედება.

ეროვნული საკითხი

უკრაინა და რუსეთი

უკრაინის უნივერსალი

უკრაინელნო! ყველა ხალხი უკრაინისაც! ძალიან მძიმე დღე დაუდგა რუსეთის რესპუბლიკას. ჩრდილოეთით სატახტო ქალაქებში სამოქალაქო ომი და სისხლისღვრაა გამართული. ცენტრალური მთავრობა მოისპო. მთელ სახელმწიფოში ძლიერდება არეულობა, უწესრიგობა და ანარქია. ჩვენ სამშობლოსაც მოელის ხიფათი. იმის გარემოება, რომ მთავრობა არა გვყავს, უკრაინას სამოქალაქო ომის უფსკრულში გადასჩხვას. ჩვენ, უკრაინის რადას, უკრაინაში წესრიგის დასაცავად და მთელი რუსეთის გადასარჩენად, დღეიდან ვაცხადებთ, რომ უკრაინა დღეიდან იქნება უკრაინის სახალხო რესპუბლიკა, რომელიც არ ჩამოშორდება რუსეთს და მჭიდროდ იქნება მასთან შეკავშირებული. მტკიცედ დავდგეთ ჩვენ მიწა-წყალზე, რათა ჩვენი ძალებით დავეხმაროთ რუსეთს, რომ მთელი რუსეთი სხვა და სხვა დენილ ერების ფედერაციად გაბდაიქცეს. უკრაინის დამფუძნებელი კრების მოწვევამდე ჩვენს მიწა-წყალზე წესიერების შექმნის, კანონების გამოცემის და მართვა-გაბგეობის უფლება გვენიჭება ჩვენ, უკრაინის ცენტრალ რადას, ჩვენ მთავრობას,—გენერალურ სეკრეტარიატს, რომელიც იგრძობს საკუთარ ძალას სამშობლო მიწაზე და დაუგება დარჯად უფლებას და რევოლუციას, როგორც ჩვენში ისე მთელს რუსეთში. ამიტომ ვაცხადებთ: უკრაინის სახალხო რესპუბლიკაში შედის უმეტესად უკრაინელებით დასახლებული ოლქები: კიევშინა, პოდოლიე, ვოლინი, ჩერნიგოვშინა, პოლტავშინა, ხარკოვშინა, ეკატერინოსლავშინა, ხერსონშინა, ტავრია უყოყმანოდ. უკრაინის რესპუბლიკის საზღვრები საბოლოოდ დაკანონდება ერებთან შეთანხმებით და ამავე გზით გადაწყდება კურშინის, ვორონეჟშინის, ხოლმშინის და აგრეთვე სხვა მეზობელ გუბერნიების უმეტესად უკრაინელებით დასახლებულ ოლქების საკითხი.

მთავარ მდივნების გადადგომა

რაკი რადამ უნივერსალი იმ რედაქციით მიიღო, რომელსაც ზოგიერთა პოლონური წრეები არ იზიარებენ, ამიტომ პოლონურ საქმეთა მთავარი მდივანი მიკევიჩი გადადგა. აგრეთვე საერთაშორისო საქმეთა მთავარი მდივანი, ცნობილი სოციალ-დემოკრატი კავ. შულგინი. გადადგომის მოტივი: უკრაინის რე პუბლიკის გამოცხადება.

ეკონომიური ცხოვრება

18 მილიონი ფუთი პური

მინუსინის მხარეში ამ ჟამად გაჩრებული ყოფილა 18 მილიონი ფუთი პური. ეხ ახალი გზა კეთდება ლიანდაგის ჭქონლობის გამო ვერ გაიტანია.

ვაჟკაცობა

ნაწილი მეორე

ილია ჭავჭავაძის ხსოვნას

ქართველ ერს ჰყავდა ორი ვაჟკაცი, ორი ნათელი ვარსკვლავი, ორი ნიჭიერი ადამიანი, ორი ბრძენი მოღვაწე, ორი ჭეშმარიტი ქრისტიანი, ორი ჭეშმარიტი ქართველი, ორი ჭეშმარიტი ადამიანი, ორი ჭეშმარიტი ვაჟკაცი, ორი ჭეშმარიტი ლომ

ნერილი ქუთაისიდან

დამფუძნებელი კრების არჩევნების საბნადისს ქუთაისში არსებული პარტიები 5 გიორგობისთვიდანვე შეუდგენ. ყველა თავისთვის სცდილობდა ნიადაგი მოემზადებინათ, რომ რაც შეიძლებოდა ბევრი ხმები მიეღოთ, მაგრამ მუშაობას ცუდი ამინდები ხელს უშლიდა.

11 გიორგობისთვეს ს.-დემოკრატებმა და ს.-რევოლუციონერებმა ქუჩებში ჯარის კაცები გამოიყვანეს და ქუჩებში დროშებით დადიოდნენ, რა არის ამით ერთნაირი ეფექტი მოეხდინათ მცხოვრებლებზე.

არჩევნების წინა დღეს ქუჩები განცხადებითა და მოწოდებით აივსო. გამოჩნდა ქუთაისისათვის უცნობი პარტების მოწოდებებიც, როგორიც არიან სიონისტები, კადეტები და დაშნაკცაკანები, მაგრამ არ არის გასაკვირვალი, რადგანაც თვითეული პარტია თვითეულ ხმას სანთლით ეძებდა.

12 გიორგობისთვეს ამინდმაც ხელი შეუწყო, გამოიდარა. დაიწყო არჩევნები. ქალაქი დაყოფილი იყო რამდენიმე უბნად, მაგრამ მცხოვრებთა შორის ან მოსჩანდა ის ღელფროთოვნება და უნარი, როგორც ეს გამოსჩანდა რევოლუციის პირველ დღეებში და ქალაქის არჩევნების დროს.

პირველ დღეს შედარებით ძალიან ცოტამ მიიღო არჩევნებში მონაწილეობა. მიზეზი არჩევნებში მონაწილეობის მიუღებლობისა ის იყო, რომ საარჩევნო კომისიამ ვინაობის მოწმობები წინდაწინ სახლებში არ დაარიგა, როგორც ეს მოხდა ქალაქის არჩევნების დროს.

პირველ დღეს ღამით ჯარის კაცებს შეტაკებაც მოუხდათ. ერთმა ს. დემ. მუშამრიელ ჯარის კაცმა მეუშრავლესს ხმალის ჩაკვრაც კი მოუნდომა. საქმეში მილიცია ჩაერია და ჯარის კაცები თოფის სროლით გაფანტა.

ამ ღამეს სხვა და სხვა ადგილებში იყო ბგრეთვე სროლა. გაისროლეს ერთი ყუმბარაც. მცხოვრებლები შიშის ზარმა აიტანა, მაგრამ სროლას ცუდი შედეგი არ მოჰყოლია.

13 გიორგობისთვეს ყუთებთან კიდევ უფრო ცოტა ამომრჩეველი ჩანდენ და 14 გიორგობისთვეს კი თითქმის არავინ მიდიოდა ყუთებთან.

დაახლოებით ქუთაისში სამი დღის განმავლობაში არჩევნებში იმის ნახევარსაც არ მიუღიათ მონაწილეობა, რაც ქალაქის არჩევნებში მიიღეს.

ამის გამო დაშფუძნებელი კრების არჩევნების მომწყობ საგუბერნიო კომისიამ ამიერ-კავკასიის საარჩევნო ცენტრად კომისიას 14 გიორგობისთვეს სჩქარო დეპეშით სთხოვა, რომ არჩევნები ქუთაისში კიდევ გაგრძელებულიყო 15 და 16 გიორგობისთვეს. ცენტრალ კომისიიდან თანხმობა უკვე მოვიდა.

ამგვარათ არჩევნები კიდევ გაგრძელდება 15 და 16 გიორგობისთვეს, მაგრამ არა გვგონია, რომ არჩევნების გადადებამ ხალხი მიიზიდოს.

—

სულ სხვანაირად მიდის სოფლებში არჩევნები. ჩვენი მშრომელი გლეხები, რაღაცას გამოელიან ამ არჩევნებიდან და უფრო ხალისით ეკიდებიან, ვიდრე ქალაქებში. სამწუხაროდ, იქ ჯერ კიდევ ვერ იცნობენ მრავალ რიცხვოვანი პარტიების მრწამს და ეს ჰბადებს ათში ერთნაირ გაუგებრობას.

მაგრამ ამ გაუგებრობის ბრალი ძრის თვით ჩვენში არსებული სოციალისტური პარტიები. დღემდის მათ გაბედულად ვერ უთქვამთ გლეხებისათვის, თუ რა სწადიათ, თუ რა არის მათი მოწამსი და რა ჰსურთ მათთვის.

ის სოფლები, სადაც გაიგეს მიმართულება ერ. დემოკრატიული პარტიისა, ჩამოშორდენ სოციალისტურ პარტიებს და დაიდგენ რაღაცურ გზას, რომელსაც ვერ ასცდება ვერც ერთი ქართველი გლეხი.

ამ დღეებში სოფლებიდან აუარებელი გლეხები ჩამოდიან. იხოულობენ ჩვენი პარტიის კანდიდატთა სიის ათარათებს და თვითონ მიიქვთ სჩქარით სოფლებისკენ.

ტენსიკური მოუხერხებლობის გამო ჩვენი ბათომში ვერ მიეწვდა ყველა სოფლებს და ეს ძლიერ ადრიბებს გლეხებს. ღრიბებს და ათში ერთგვარ განხეთქილებასაც ჰბადებს.

როგორც ერთი სოფლიდან ამბავი მოგვივიდა, როდესაც დაუბახავთ, რომ ეროვნულ-დემოკრატების კანდიდატთა სია არ ჩანდა, მაყულ სოფელს ყური აუღიათ ეკლესიაში ჩაუკვეთიათ და სიების მოტანამდის არჩევნები გადაუდვიათ.

ეორე სოფლიდან კი სამწუხარო ამბავი მოვიდა. როდესაც დაუნახავთ, რომ მთელი საზოგადოება ხმას ჩვენს სიას აძლევდა, ადგილობრივ მთავრობას გლეხები დამფუძრებით დაუშინებიათ და გლეხებიც ხმას არავის აღარ აძლევენ.

ასეთი ამბები ბლომად მოდის.

მაგრამ ჩამაფიქრებელი კიდევ ერთი რამ არის. როდესაც არჩევნები დასრულდება, ხმების სოფლებში დათვლიან. ჩვენი წარმომადგენლები არიქნებიან ყველა საარჩევნო კომისიებში და ვინ უწყის, რა ბედი ეწვევა იმ ხმებს, რომელიც ჩვენს კანდიდატთა სიას ამოუვათ.

ყოველ შემთხვევაში არჩევნები ვერ არის კარგ პირობებში ჩაყენებული, მაგრამ ვნახოთ რა შედეგი მოჰყვება.

—

ცარცვა-გლეჯამ ქუთაისში თავი იჩინა. კვლავ წამოჰყვეს თავი ბოროტმა პირებმა. კვლავ დაიწყეს აწიოკება მშვიდობიანი მცხოვრებლებისა.

ასეთი ცარცვა-გლეჯა ქუთაისში ქრონიკულ ავადმყოფობათ გადაიქცა და ეს ავადმყოფობა დღითი დღე ძლიერდება.

დღეს ერთს დაეცემიან, ხვალ მეორეს. გაბედულად ცხოვრება ვერავის გაუბედნია. არავითარი ზომების მიღება მათზე არ სჭირს. ყოველ დღიურ თავხედობას და ავაზაკობას საზღვარი არ უჩანს. 13 გიორგობისთვეს დამით სამი შეიარაღებული, სახე შეღებილი უცნობი ეწვია მ. მოწონაშვილს. თავს შიშველი რევოლვერითა და ხმალით დაადგნენ და მოსთხოვეს რაც გააჩნდა. წაიღეს 25,000-მდე ფული და ნივთები.

რაც მოხდა, მოხდა, მაგრამ კითხვა იბადება: როდემდის უნდა გაგრძელდეს თავ-აშვებულთა ასეთი მოქმედება? როდემდის უნდა იყოს ქუთაისის საზოგადოება ასეთ საშიშ მდგომარეობაში?!.

ადმინისტრაცია თუ ენერგიულ ზომებს მიიღებს, ეშვი არ აროს, თავხედთა მოქმედება აღაგმული იქნება, მაგრამ უბედურობა ის არის, რომ ეს ენერგიული ზომები არსადა ჩანს... ქუთაისი თითქმის უპატრონოა და უპატრონო ეკლესიას ხომ ეშმაკები, ღამურები და ყვავ-ყორნებიც ეპატრონებიან...

ნარ—ანი.

მოწინავე რაზმი

სხვა საქართველო სად არის, რომელი კუთხე ქვეყნისა?

ორბ.

(შემდეგი *)

საქართველოზე გადიოდა საეკლესიო გზა, ფოთიდამ ნავებით შორაპნამდე, მერე სუფთა მტკვრამდე ხმელეთით, შემდეგ მტკვრით კასპის ზღვამდე, იქიდან ამიერ-ხმელეთით და მერე ხმელეთით ინდოეთამდე. კოლხიდა ითვლებოდა შუამავლად დასავლეთსა და აღმოსავლეთს შორის საეკლესიო და სხვა კულტურულ შეძენილობაში. კოლხიდა მიეწყვდა მღ. ცამიანამდე (დონამდე), ჰქონდა საეკლესიო ქალაქები, საცა საეკლესიო-მსაცენოდ ჩამოდიოდენ სკვითები. თვით კოლხიდასაც ამის გამო ეწოდათ „ინდიკა“, ინდოეთი. მიტრიდატ დიდის დრომდე თვალ-მარგალიტი, როგორც იწუნება პლინი, უცხო იყო რომაელებისთვის. ამავე კოლხეთის გზით შევიდა რომში სერიკა (აბრეშუმეული). პონტო-კოლხეთიდამ და მეზობელ ბალხებიდამ პომპეოსმა წამოღო რომს 33 გვირგვინი მთოვალ-მამაღალიტებული (რიტტერ 53, 80).

ბარბალია, ქართული ქანდაკება დაუვარდება ათინის აკროპოლის შემამკობელ ფიდიის მიერ ნახელოვნარ ღმერთქალის ათინაა ქანდაკებას, მაგრამ ისიც დასაბუთებულია, რომ თვით ამ ღმერთის სახე საბერძნეთს გადინერგია კოლხეთიდამ, იმ ქვეყნიდამ, საცა ადამიანების იმდენი ცოცხალი სახეებია რომელნიც მშვენიერებით თვით ფიდიუსის ათინას არ დაუვარდებიან. სწორეთ ამ ქართულ შვენიერებამ შემდეგ იერი და ფერი მისცაო სპარსთა და ოსმალთ ეოკების ბუნებრივ მოუხეშავ სახეობას. აქ, საქართველოშივე განვითარდა ხვეული ხელოვნება, რომლის ბადალი არა სჩანსო არსად სხვაგან. სტრაბონის დროსაც ეს ქვეყანა შემკული იყო კრამიტით გადახურულ სახლეებით, ლამაზ სოფლებით, საზოგადო დარბაზებით. ბუნებით შემკულს საქართველოში თვით მისი მოსახლე ქართველების შვენიერების სახეობაც ისეთია, რომ რამდენიც ადამიანობა ჰმორდება ქართველთა მოდგმას, იმდენად სილამაზეც აკლდება და ბოლოს ზანგებით თავდება.

ასეთ წარმატებით სჭლით დამკვიდრდა მცხეთაში მეფობა და იმავ ჟამს იქვე დაიბადა აზრი საქართველოს შემოკრეფა-შემშვიდროება-გაერთიანებისა. მცხეთის მეფემ (ფარნავაზმა) დაადგინა თავისი ერისთავები კახეთს, ხუნანს (მმართველად ქვეყნისა მდ. ბერდუჯიდგან ტფილისამდე და გაჩიანამდე), სამშვილდეს (მმართველად სკვირეთის მდინარიდგან ტაშირისა და აბოცის თავამდე), წუნდას (ჯავახეთი, არტანი კოლა), „ოძრახეს (ტაოსიკარიდან (ბორჯომის ყელითგან) არსიანის-მთამდის და ნოსტის თავითგან შავ ზღვამდის—სამცხე და აჭარა) კლარჯეთს, მარგვისს (ლიხით შავ ზღვამდე, რიონს ზემოთ) და ქართლს (თბილის-არაგვითგან ტაშისკარ-ფანავრამდე). ჩაიბარა მათ სამოქალაქო გამგეობა თავ-თავის საერისთოებისა, ხოლო ომის დროს ყოველი ერისთავი გამოდიოდა თავის მხრის ლაშქრით და მის სპასალარი თვითონვე იყო, ყველა სპასალარები კი ემორჩილებოდენ ერთს უმთავრეს წინამძღოლს სპასპეტს, რომლის უფლება მინიჭებული ჰქონდა ქართლის ერისთავს. ერისთავ-სპასალარები ხარკს და ყოველ ანგარიშს აბარებდენ ქართლის ერისთავ—სპასპეტს და ეს კი პასუხის მგებელი იყო მეფის წინაშე.

წინათვისთვის ძლიერების მოსამატებლად მეფემ თვი ი ერთი და მიათხოვა ოსეთის მეფეს, მეორე კი ქუჯის, რომელსაც დაუტმკიცა ეგრის სვანეთის ერისთაობა (ქვეყანა სვანეთით ზღვამდე, ეგრისწყალსა და რიონს შორის) მან ააშენა ციხე გოჯი.

მცხეთის უზენაესობის გარეშე დარჩა არა თუ კათოლიკოსი—პონტო (ჯანეთი), არამედ ქვეყანაც ეგრის წყალს (ინგურს) იქითი კლისურამდე, ე. ი. ნაწილი სამეგრელოისა, სამურზაყანო, აფხაზეთი და ჯიქეთი. შემდეგში ეს ეგრის წყალს იქითიც მზითვად მიებოძათ გორგასალზე სამეფოთიდამ გამოთხოვილ ელენეს, მაგრამ მანამდე და შემდეგაც მაგრატ გამაერთიანებლამდე არა თუ ეგრის წყალს იქითი, არამედ მთელი კოლხიდაც დიოქს რუყვაში იყო.

ერთ ხანს ჰეგემონია წილად ხვდა პონტოს. ნიჰიერმა მიტრიდატ VI-მ შემოიერთა კათოლიკოსი, თავრიდა, თვისი უზენაესი გავლენა მოჰფინა კოლხეთს, ივერიას, აღბანიას, დაუხათესავდა სომხეთის, ეგვიპტის, კვპრის გამგებლებს, გაიჩინა ძლიერი ლაშქარი და ფლოტი და სასტიკად შეებრძოლა ერთა და ხალხთა დამონებულ რომს. ხმელთა შუა ზღვის კუნძულები კიდეც დაიპყრა, მტერს აღუდგინა საბერძნეთი და ბევრი სხვა ხალხი, მაგრამ მაინც დამარცხდა (+63 წ. ქ. წ.). მის მოძრაობას ძლიერ იმპერიის დაარსებისთვის ალმოსავლეთში მოჰყვა საუკუნოდ დაკარგვა პონტოსი, კათოლიკოსისა და თვრიდისა და თან დანაწილებაც საქართველოსი წვრილ-წვრილ სამეფო-სამთავროებად.

მაგრამ რომაელებმა ესეც არ აკმარეს ალმოსავლეთს. მოჰყვნენ პალესტინითგან. 60 წ. ქ. შ. ტიტემ აქ ერთ დღეს ამოჟლიტა 18,000 სული ებრაელი, მერე კიდევ 115,000, აიღო იერუსალიმი და კიდევ გასწყვიტა 967,000, 97,000 დატყვევა. ადრიანეს მეფობაში (135 წლ.) კვლავ დაიღუპა 580,000 სული.

რამდენი ლაღუპა ჰართიასა, სპართეთსა და პონტო-საქართველოში, არა სჩანს, ხოლო ეს-კი ვიცით, რომ სპართეთის ძლიერი სახელმწიფო რომაელმაკედონელებმა პირქვე დასცეს, სომხეთის მეფეს რომაელებმა ერთ ბრძოლაში მხოლოდ ამოუწყვიტეს 100,000 კაცი. მიტრიდატ დიდის ძე ფარნაკი ისე ანაზდად მოსრეს, რომ მის განიავების მოხსენებისთვის დაჰპრდათ მხოლოდ სამი სიტყვა: veni, vidi, vinci. ივერიას ჯერ ულოლიავებდნენ, რადგან ეჭირა კავკასიონის მაგარი კარები: ფიქრი ჰქონდათ, ეს კარები (ზეკარი, ხადისკარი, დარიალაანთ კარი და სხ.) არ გაელოს და ჩრდილოეთის ველურები არ შემოუსიოსო რომაელების საფლობელოებს; მის მეფეს ყველაზე მეტ საჩუქრებს აძღვნიდნენ, მას აცხადებდნენ რომის ერის და კეისრის მეგობრად, ციხეს უგებდნენ სტრატეგიულ ადგილას, მცხეთის ვაჭროებში, შველოდნენ სომხეთისა და პართიის წინააღმდეგ ბრძოლაში. მაგრამ ყველა ეს ქართველური დასრულდა 298 წელს, როდესაც ივერია გამოაცხადეს კეისრის ვასალად. ესეც არ აკმარეს, 368 წელს თვით პაწია ივერია გაუყვეს ორ მეფეს—ასპაგურსა და საურმაგს, ხოლო სომხეთში კი მოსპეს მეფობა (433 წ.) და მისი ნახევარი თვითონ დაიტოვეს, ნახევარი კი დაიჭირა უკვე გაძლიერებულმა სპარსეთმა.

აწ უმეტესი დამცირება მოელოდა ივერიას, რადგან უკვე ქრისტიანი ქვეყანა იყო და სპარსეთი კი ამ ქრისტიანობას დაუძინებელ მტერად გადაიქცა. იბრძოდნენ დმისველეთის და დასავლეთის დიენები და შუაში იჭყლიტებოდნენ პაწია ივერია და იმაზედაც მცირე კოლხიდა. გაიჭყლიტებოდნენ კიდეც, თუ არ გამოსჩენოდათ გორგასარი და ცეცხლებრ ენიანი მშვენიეთქვები კოლხელი ფარატი და აიეტი. ამათ სცილდასა და ხარიბდას შუა გამოატარეს ამერ-იმერის სახელმწიფო ნავები. შემდეგ ამისა მაღე გამოჩნდნენ არაბები, და სა-პოლიტიკო ორიენტაციაც შეიცვალა.

ჯერ ამასწინად ბიზანტიელებმა მოჰკლეს კოლხთა მეფე, მერე გამოვიდა კეისარი ირაკლი, ტფილისი აიკლო, ქართველ მეფეს ცოცხლად ტყავი გააძრა, ჩაფლო, მილეწ-მოლეწა სპარსეთი, და ვიდრე დაბრუნდებოდა კოსტანტინეპოლს, კიდეც მპყრობელობა იწყო მაჰმადიანობამ. არაბების ძალიერებამ მაღე გათელა შუამდინარე, სპარსეთი, სომხეთი და შემოიჭრა საქართველოში (668 წლ.) იგი უკუაქციეს ქართველებმა, მაგრამ 50 წლის შემდეგ კვლავ ახალი ტალღა მოვიდა ჰეჰუშის სარდლობით, მერე ბუღა-თურქის სპასალართობით. დაწესდა საქართველოში არაბთა ემირობა, თუმცა მეფობაც არ მოისპო, და არა თუ არ მოისპო, ერთის მაგიერ გაჩნდა რამდენიმე სამეფო-სამთავრო—საერისთოები. ტფილისში იჯდა არაბთა ემირი. ქართველთა ხელმწიფობრივი აზრი დაბინდდა ბერტანუჯს ამოტ კურაპალატთან ერთად. იქიდგან ამ აზრმა იწყო მუშაობა, თანდათან მოეფინა მთელს საქართველოს და მეათე საუკუნეში (985 წ.) იოანე მარუშიძის თაოსნობით და დავით კურაპალატის დახმარებით დიდმა ხელმწიფემ ბაგრატ III-ემ გააერთიანა ამერ-იმერი, და ასე შეასრულა მიტრიდატ დიდის სწრაფვა, თუმცა ნაწილობრივ: შეჰქონა ქართველ გვართომთა პატარა იმპერია. ამას იმ ხანებში ჰქონდა იმდენი ძალიერება, რომ განსაცდელისაგან იხსნა კონსტანტინოპოლი, კეისარს დაუმარცხა მტერი ბარდა სკლიაროსი, რომელმაც, დიპუტატობა მცირე აზია, მოინდომა აღდგინა სატახტო ქალაქიც კონსტანტინოპოლი. მაგრამ ეს მაღლი იმავ კეისარმა ქართველებს უმადურობით გადუხადა: უამრავ ლაშქრით წამოვიდა, დიპყრო ქართველების მტკვრის სათავეების მაშურები, ამოჟლიტა ორასი-ათასამდე სული. მიუხედავად ამისა საქართველომ მაინც გაძლიერების სწრაფვას არ შეკლო, თუმცა ხელს უშლიდნენ, ერთის მხრით, იგივ კეისრები და, მეორეს მხრივ, არაბები და ახლად ისტორიულ ასპარეზზე გამოსული სელჩუკები, მერე ოსმალნი და შემდეგ მთოფლიოს დამპყრობელი მონგოლები. მიუხედავად ამ აუარებელ რაზმებისა და ურდოებისა, ქართველობამ მოიპოვა იმდენი შინაგანი ძალა, რომ სწორეთ ამ დროს მიაღწია თავის უზენაეს ძლიერებამდე და სწორეთ ეს ჟამი შეჰქონა თვის ოქროს საუკუნედ, და არა თუ ესრე, არამედ თვისი ხიბი და ზათქი მიჰფინა ახის-ყაოს-დვინ-არზრუმამდე, რომელნიც შემოიერთა, იმათაც ტრაპიზონამდე, საცა დააწესა პონტოს იმპერია, და პალესტინამდე, რომლის მცველ-მფარველად ქართველთა წმინდა ითვლებოდა ძველათგანვე და აწცა გახდა მონაწილედ საჯვარისნო ომებისა.

მ. ჯანაშვილი.

(შემდეგი იქნება)

თეატრი და ხელოვნება

16 ამ თვეს პირველად დასდგეს ქართულ კლუბის თეატრში ნ. შიუკაშვილის ახალი პიესა: „სულელი“. მოკლედ შინაარსი შემდეგია: სიკვდილს კავშირის საიდუმლო წევრს გიორგი ბარათაშვილს (ი. ზარდალიშვილს) დაუსახავს მიზნად მოძრაობის ხანის უკუდაართ გმირების გენერალ ფონ-გაუფმანის (ბ. მატარაძე) და იმის ხელქვეითის ბარონ შტრონგერის (ბ. შალიკაშვილი) მოკვლა. მაგრამ ერთსაც და მეორესაც გულმოდგინედ იცავენ ბნელი ძალები. ბარათაშვილი შედის ბარონის ოჯახში და ეცნობება იმის ცოლს (ქ-ნი ქიქოძე), რომელიც მოძრაობისგან დაზარალებულა თავადიშვილი, რომელსაც გლეხებმა გაუოხრეს მამული და სახლკარი და ახლა ვითომდა სამსახურს ეძებს. სთხოვს ბარონესას უშუამდგომლოს ქმართან და სამსახური გაუჩინოს. თავი უჭირავს, როგორც მოსულელო, მაგრამ მეტის მეტად მხიარულ ადამიანს... ბარონესას შეჰწყნარებით იშვა ადგილი და ამით შინაური ადამიანი გახდა ბარონის და გენერლის ოჯახებში. ეხლა ხელო ფრად იგდოს იმისთანა შემთხვევა, რომ მოჰკლას ორივე, თითონ კი, თუ მოახერხებს, თავს უშველოსს.

გენერლის ცოლი (ქ-ნი ჯავახიშვილი) გაცრუობს მას გენერლის დისწულს ლიზას (ქ-ნი ჭავჭავაძე), რომელიც დაობლებულს შემდეგ დასახლდება ამათ ოჯახში. ბარათაშვილი და ლიზა ერთმანეთს დაუახლოვდნენ. ეს დაახლოვება შემდეგ სიყვარულის ხასიათს იღებს. ბარათაშვილი ეუბნება ლიზას, რომ მის მამის მკვლელი ლიზასივე ბიძაა (გენერალი), რომლის ოჯახში ლიზა ახლა სცხოვრობს. განცდა და გრძნობათა დღლება ლიზას გულში, რომელსაც ბარათაშვილი უბნის, რომ მან დღეს დაჰპირა გენერლის და ბარონის მოკვლა. გენერლის მოხელე გერცენსკის (ბ. გვარაძე) ალღო აქვს აღებული ბარათაშვილზე და უკანასკნელ წამს შემოჰყვეს პოლიციელები, რომელნიც იპყრობენ ბარათაშვილს და განსაცდელიდან იხსნიან გენერლით. ამ დროს ლიზა იღებს რევოლვერს და ჰკლავს ბიძა-გენერალს —მამის მკვლელს.

ასეთია დრამა რთული შინაარსით, მაგრამ დრამები იმ ელემენტით, რაიცა შეადგენს საკუთრივ დრამას, ე. ი. გრძნობათა განცდით და მათ სიტყვიერად გამოხატვით.

ბ. ზარდალიშვილიც ცდილობდა, რაც შეეძლო, თავის თამაშით აენაღმურებინა პიესისნაკლი, მაგრამ რა ჰქნას მსახიობმა, თუ თვით ავტორმა ჯეროვნად და მდიდარ ენით ვერ გადმოგვცა იმის სულის ტანჯვა და ორჭოფი მდგომარეობა.

ქ-ნ ქიქოძემ მშვენივრად შეასრულა ბარონესას როლი, მხოლოდ ცკნასკნელ მოქმედებაში გადამეტებულ სიცილით, გაჰფანტა ბარონესობის ილუზია. ქ-ნი ჯავახიშვილი ბევრს იცინოდა, მაგრამ თუ ათავის აცინებდა, ეს იმის ბრალი არ იყო. ასეთივე იყო ბ-ნი მატარაძეც (გენერალი).

ბ-ნმა შალიკაშვილმა ცოტნელად გადმოგვცა დიდ მოხელის, მუქთაძის და გაიძვერა ბარონის როლი. ქ-ნი ქილარჯიშვილი ბუნებრივად გადმოგვცემდა ოჯახის ზედმეტ წევრის როლს, ოხრლის დაობლებულ სულს მძიმე ლოდად აწევს მამის მოკვლის ამბავი და მის მკვლელთა ძიება. დანარჩენი სახიობებიც ცალ-ცალკე ბუნებრივად ასრულებდნენ როლებს, მაგრამ ეს პიესის ბრალია. საზოგადოთ, ბ. შიუკაშვილის პიესებში ყველა გმირები ცალ-ცალკე ვიანი არიან, ან სულ შავები, ან სულ თეთრები. არა აქვთ ცხოველმყოფობა, მრავალგვარობა...

ერეკლე ლუკაშვილი.

კორესპონდენცია

ქარელიდან.

ხაშური. ხალხში გავრცელებულია ყალბი შეხედულება რევოლიუციაზე. ხალხს ჰგონია, თითქმის ყველა, რომ, რაკი თანამდებობის პირებს ხალხი ვერ აირჩევს ან და რევოლიუციური მთავრობა ჰნიშნავს, უეჭველად ისინი სრულიად უნიჭიერესი ხალხი უნდა იყოს. მაგრამ 8 თვის სინამდვილემ დაგვანახვა, რომ, სამწუხაროდ, სწორედ ამ მწვავე დროს აირჩეული თანამდებობის პირნი, განსაკუთრებით დაბა-სოფლებში ხშირად ძველ პოლიციელებს გაცილებით ცუდნი გამომდგარან. კაცი უნდა თვითონ იყოს წმინდა და სპეტაკი, თორემ ეი ამ რევოლიუციისა, საერთო აღტაცების და იმედიანობის ხანაში სხვა და სხვა კომისარები ბოროტად იყენებენ ხალხის ნდობას. სისასტიკე, მოქყუება, ბექრთაბეთმა, ძალადობა და სხვა ამის მაგვარი სიამენი ამა ქვეყნისანი—აი რასა აქვს ადგილი დღეს ჩვენი დაბა-სოფლების ცხოვრებაში.

ამას წინად ქართულ გაზეთებში იყო მოყვანილი ამბავი ქართლის ერთერთ დაბის კომისარის მოქმედების შესახებ.

არა ნაკლებ საინტერესო პიროვნება ყოფილა გორის მაზრის, სურამის ნაწილის ალის საზოგადოების კომისარი, ვინმე გაბო გონგლაძის მოქმედება. ეს რევოლიუციონური მთავრობის მოხელე თუ მე თავისზე უფროსად არავის არა სცნობს; საფრანგეთის მეფეს ლუი XVI-საგით იძახის: „კანონი მე ვარო“.

სოფ. ნაბახტრევში მცხოვრებ ავად ავალიანის მამულში ხსენებულ კომისარის მწყემსი თურმე ღამ-დამობით ჩუმად ყანას ძოვებდა. ერთხელ პატრონი ჩაეფრებია და საქონელი დაუპერია თავის ყანაში. მწყემსი გაქცეულა. მეორე დღეს ავალიანს უთქვამს კომისარისათვის, გრჩივლებ და წაგხედს ძალიან გადაგხდევინებო. ამის შემდეგ ბატონ ავალიანის სახლში, მის შინ არ ყოფნის დროს, გაგზავნილა მოლაქიონერებით, კარები ძალით შეულეხიათ, მთელი სახლი აუქოთებიათ, მოგვრებული ხანჯალი, თოფი და 16 თუმანი ფული წაუღიათ და წასულან. ავალიანს ადგილობრივ მსაჯულებთან უჩივლია, მაგრამ მათ დადგენილებას კომისარი არ დამორჩილებია. გორის სამაზრო კომისართან ჩივილის შემდეგ საქმე ალის აღმასრულებელ კომიტეტს გადაეცა გასარჩევად, რომელმაც გონგლაძეს მიუსაჯა 1 კვირით დაპატიმრება და ეარაღის აყრა. საქმე შინაურულად გიეთავებინათ, კომისარიც გადაყენეს, მაგრამ რამდენიმე ხნის შემდეგ გომში მიუციათ ისევ თანამდებობა.

საყურადღებოა, რომ ხსენებული გაბო გონგლაძე ძველი მთავრობის დროს სოფლის მამასახლისად იყო და საზოგადო ფულის გაფლანგვისათვის და სხვა და სხვა უკანონო მოქმედებისათვის გადაყენეს, ხოლო სასჯელს ათასი მახინაციებით თავი დაღწია.

ისეთი პირობებში, როგორიც არის ხსენებული კომისარი, სრულიად უნდა ჩამოშორდეს საზოგადო საქმეს. მაგრამ ამის მაგიერად კაცი, რომელმაც ნდობა დაჰკარგა, როგორც ძველი რეჟიმის დროს, ისე ეხლა, უფრო მაღალ თანამდებობაზე ნიშნავენ და წარმატებას აძლევენ.

ასეთი მოვლენა ჩვენი სოფლისთვის დამღუპველია და რევოლიუციას ამცირებს.

შ. ხაშურელი.

რედაქტორი ბაბიგოლ ვეშაპელი.

კალენდარი
კვირა, გიორგობისთვის
19

მე-5 დღე ქრ. შობის მარხვისა.

ქართვ. წმ. წინასწარ. ბდღიასი, წმ. მოწ. ვარლაამისა; ღირს. მამისა ჩვენისა ილარიონ ქართველისა საკვ. მომქმ. († 821)

კათოლ. ქალწ. ელისაბედ ედ სა.

სომეხ. ღმეების ღამე ჰინსაკის მარხვისა.

მაჰმად. ექ-შამბე 16 რ. საფარისა 1336 წ. ჰიჯრისა.

ებრაელ. იყრიშონ 18 რ. ქისლევ 5678 წ. ქვეყნ. შექმ.

ოთხშაბათი, გიორგობისთვის
20

მე-6 დღე ქრ. შობის მარხვისა.

ქართვ. წინა დღე ტაძრად მიყვანისა ღვთისმშობლ. ღ. მამ. ჩვენისა გრიგოლი დეკაპოლელისა და პროკლე მთავარეპისკოპოზისა.

კათოლ. ფელიქსისი.

მაჰმად. დუ-შამბე 17 რიც. საფარა 1336 წ. ჰიჯრისა.

ებრაელ. იომშენი 19 რ. ქისლევი 5678 წ. ქვ. შექმ.

ამიერ-კავკასიის რკ. გზის
მატარებლების მიმოსვლა
(დრო ნაჩვენებია თფილისის)

თბილისიდან გადის:

ბათუმისკენ სფ. № 5, 11,32 დილ.
სამგზ. № 9, 11.28 დილ.
ხაშურ.-ბორჯომის. № 19, 3.17 დღ.
„ „ № 17, 8.19 დილ.
ბაქოსაკენ ჩქარ. № 6, 9.51 დილ.
„ სფ. № 4, 8.46 საღ.
ალექსანდრეპოლისკენ სამგზ. № 4.8, 12.15 საღ.
„ № 61. 8,18 დილით (მხოლოდ კვირა-უქმით ქსანკამდე).
„ № 63.4, 48 ნაშუადღევზე ცხეთამდე.

თბილისში მოდის:

ბათუმიდან სამგზ. № 10, 8.38 დილ.
„ სფ. № 6, 7,41 საღ.
ხაშ.-ბორჯ. სამგზ. № 20, 7.57 დილ.
„ სამგზ. № 18, 9.50 საღ.
ბაქოდან სფ. № 8, 10 26 დილ.
„ ჩქარ. № 5, 10 20 საღ.
ყარს-ჯულფ. სფ. № 3***, 7. 58 დილ.

კახეთის რკინის გზა

თბილისიდან გადის:

სამგზ. № 4, 8.58 დილ.

თბილისში მოდის:

საღამოთი 6.24 წუთ.

გამომცემელი პასუხისგებით „ხალხის ხმა“